

lige Ombud at beklæde, som ikke læse Blade, havde jeg dog ikke troet. Hvis de læste Blade, maatte de nemlig se, at der hvert Aar i Aamtsraadsreferaterne er en lang Fortegnelse over Sognekommuner, som yde Bidrag og ofte meget store Bidrag til de fattiges Kasse. Og dernæst er der i vore Byraad en kongevalgt Borgmester, og det forekommer mig ganske utroligt, at den Forklaring skulde holde Stik, at de kongevalgte Borgmestre i dette Land gennemgaaende i den Grad skulde være uvidende om, hvad der var tilladt, og hvad der var Lov og Ret her i Landet. Det vilde i alt Fald ikke være smigrende for Byraadene og de kongevalgte Borgmestre, hvis denne Forklaring holdt Stik. Jeg tror snarere, at det skyldes et meget stort Ukendskab til de fri Fattiggassers Virksomhed i det hele, naar Byerne endnu ikke have villet gaa den Vej. Hvis der nu her af Lovgivningsmagten bliver vedtaget en Lov, der opmuntrer til at støtte de fri Fattiggasser, ligger deri foruden det direkte Tilskud tillige et Fingerpeg, hvorved enhver vil kunne se, at det er Lovgivningsmagtens Ønske, at man gaar denne Vej med sin Understøttelse, og saa tænker jeg, der vel ikke bliver nogen Kommune, som vil lade være at gøre det.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds bebrejdede mig, at jeg skulde have tillagt Højre Æren for at have rejst Sympatien for de fri Fattiggasser, Æren for at have givet Tilslutning til Tanken om Statstilskud til de fri Fattiggasser. Nej, saa vidt gik jeg ikke. Jeg tillagde saa vist ikke Højre Æren for at have rejst denne Tanke, det kunde ikke falde mig ind. Jeg ved, at der er ingen andre end mine politiske Meningsfæller eller de, der i tidligere Aar have været det, der have rejst denne Tanke. Det er Venstre, der har rejst denne Sag her i denne Sal, ligesom det er Venstre, der har praktiseret Tilskud til de fri Fattiggasser ude i Sognekommunerne. Men jeg fremhævede ganske vist, at paa nogle Tidspunkter havde der været Højremænd, der havde givet Tanken deres Tilslutning, og jeg fremhævede ikke dette for at belaste Højre med Ære, men for at vise, at der ikke inden for de forskellige Partier var principielle Betæneligheder ved at gaa med til en saadan Ordning, altsaa for at lette Vejen for denne lille Lov.

Men saa havde jo det ærede Medlem i det hele den Hovedindvending, at dette var for lidt, og han havde forstaaet mig saaledes, at det var Finansministeren, vi

Forslagsstillere vare bange for. Han kunde bedre forstaa det, dersom det var Landstinget. Ja, det staaer os jo alle sammen temmelig klart, at ethvert Forslag for at blive til Lov skal baade have Ministerens og det andet Tings Tilslutning. Og naar jeg tænkte paa Vanskelighederne ved denne Lov, vidste jeg paa Forhaand, at der i Ministeriet var Sympati for Tanken, men jeg vidste jo ogsaa, at Finansministeren vilde have meget vanskeligt ved at komme til det andet Ting og kræve en stor Sum, samtidig med at han ved andre Lejligheder har maattet pointere, at Statskassens Tilstand ikke er god. Men naar der saa tales om, at det er saa lidt, saa ubetydeligt, her ydes, og at man tidligere har budt mere, saa lad mig gentage følgende to Punkter. Den Gang man satte Grænsen til 25 Øre pr. Individ og Halvdelen af Kommunernes Tilskud, da havde man alle de gamle svagelige og alle de forulykkede, og man havde ogsaa dem, der ikke havde Raad til uden offentlig Hjælp at sygeforsikre sig. Dem havde man til Publikum for de fri Fattiggasser. Skulde de fri Fattiggasser have kunnet gøre lige saa meget den Gang som nu, saa skulde de have meget større Midler at raade over. Dernæst beder jeg erindret, at naar vi sætte 10 Øre pr. Individ af Statskassen, have vi samtidig gjort den Forandring i Forhold til tidligere Forslag, at vi have gjort Kommunetilskuddet til det dobbelte af, hvad Statstilskuddet er, medens det tidligere kun skulde være lige saa stort. Idet vi halvere Tilskuddet fra Staten, have vi ikke halveret hele dets samlede Tilskud, som de fri Fattiggasser faa. Og endelig vil jeg sige, at vi maa dog erindre, at Kommunerne ikke ere bundne til at give de 20 Øre pr. Individ, det er først og fremmest i Kommunernes egen Interesse at forhøje dette Bidrag, naar der er Trang dertil, thi det skal nok vise sig, at man derved ikke alene gør en god Gerning, men ogsaa handler økonomisk forsvarligt, ja, økonomisk godt og i Skatteydernes Interesse. Jeg skal indskrænke mit Tilsvær til disse faa Bemærkninger, idet jeg paa ny udtaler Haabet om, at dette Forslag skal blive til Lov i denne Rigsdagssamling.

Nanke: Jeg vil blot i Anledning af de Udtalelser, der ere fremkomne dels fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) og dels fra den ærede Ordfører, gøre den Bemærkning — skønt jeg selv aldrig har været i Tvivl om, at